

Derpaa fattes under Forhandling de af Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds (C. Jensen) stillede Forslag til 4 nye Paragrapher og en ny Titel, med det dertil hørende Underændringsforslag samt Sagens Omgang til tredie Behandling.

Formanden: Jeg skal gjøre opmærksom paa, at de Forslag, der ere stillede af Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds, ere at ansee som særlige Ændringsforslag for hver enkelt Paragraphs Vedkommende og selvfølgelig vilde blive afstemte hver for sig. Forhandlingerne herover ere aabnede. Rigsdagsmanden for Viborg Amts 1ste Valgkreds har Ordet.

C. Jensen: Ved at stille mine Forslag til den foreliggende Lov, har jeg, som jeg allerede omtalte ved 1ste Behandling, fornemmelig havt til Hensigt at afhjælpe de allervæsentligste Mangler, der finde Sted ved Fiskeriet i Limfjorden. Det første Punkt i mit Ændringsforslag, der betegnes som § 2, sigter fornemmelig til at skaffe ældre og mindre kraftige Mænd en Beskæftigelse, hvorved de ogsaa i deres ældre Alder paa en ærlig Maade kunne erhverve sig det daglige Brød. Jeg troer, det er meget let at bevise, at Nedskaerne Nale-Snorvaad eller Antervaad og Bøtvaad ere accurat det Samme, og jeg kan ikke indsee nogen Grund til, at Nale-Snorvaadsfiskeri skal være forbudt. — Det næste Forslag, jeg har stillet, angaaer en Udvidelse af Tiden, hvori Fiskeri med Fihuder-Snorvaad, der drages fra Vaade, maa finde Sted, og jeg har tilladt mig at foreslaae, at den udstrækkes til Tidsrummet fra 1ste October til Udgangen af Februar, samt at der tilføies den Bestemmelse: „Vaadene maae under Fiskeriet ikke nærme sig noget i Brug værende Landdragnings-Vaadbræstled paa 500 Favne.“ En af de væsentligste Ulemper ved den gjældende Lov er, at der ikke findes nogen Bestemmelse i saa Henseende, da det er en meget bekendt Sag, at

der er meget langt mellem Landdragningsstederne, saa at Fiskerne maae roe 1 a 2 Mil, ja længere for at kunne bruge dette Fiskeri. Det er derfor meget væsentligt at faae dette Punkt forandret. Jeg troer, at de Betæneligheder, der have været gjorte gjældende imod en Udvidelse af dette Fiskeri, ere afhjulpne ved det betegnede Forslag, der gaaer ud paa at forandre Distancen fra 100 til 500 Favne; men jeg kan meget godt indrømme, at der deri maa skee ligger en Overdrivelse, og jeg skal derfor gjerne tiltræde det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen), og som vistnok vil være tilstrækkeligt til at fjerne enhver Collision med Landdragningsvaadene.

Det sidste Punkt, jeg omtalte ved første Behandling, var de saakaldte laasede Bænder. Hvorvel jeg har den Anskuelse, at de med Tang bevogede Steder i Limfjorden, der altsaa af Naturen ere laasede Bænder, kunne være tilstrækkelige til at frede om Fiskehyngelen, og uagtet jeg ingenlunde er enestaaende med denne Anskuelse, har jeg dog høiet mig for en anden Mening her i Thinget og undladt at stille Ændringsforslag i denne Retning, idet jeg har indskrænket mig til at foreslaae, at et vist betegnet laaset Vand maatte bruges som Nødhavn. Jeg skal med den ærede Formands Tilladelse oplæse, hvad der staaer i § 22 a i Lov af 29de December 1857: „Nogen maa opstille noget Pulsvaad eller Bøtvaad til Tørring ved Strandbredden af de foran under § 19 anførte saakaldte laasede Bænder, og ei heller medbringe samme i uforseglet og dog brugelig Stand, naar han besøger disse.“ Det vilde være en reen Unaturlighed ikke at forandre dette Punkt, da den bekendte, vidtudsprekte Nisum Bredning, som er beliggende ligeoverfor Aggercanal, er et meget uroligt og farligt Vand at besøge med de smaa Fiskerbaade, og i paakommende Tilfælde under Stormveir kunne de let være udsatte for Undergang. Den Bugt, som danner sig ind under Tørring Vand, er næsten det eneste Sted, hvor de kunne gaae ind i Sø og